

Lille Lise

Hvorledes Dagen gaaer for

Lille Lise

Tegninger

af

Lorenz Frølich

Vers

af

E. v. d. Recke.

ERNST BOJESENS
KUNST- FORLAG
KJØBENHAVN

1889

Dr. J. Neuhoff's Verlag, Leipzig

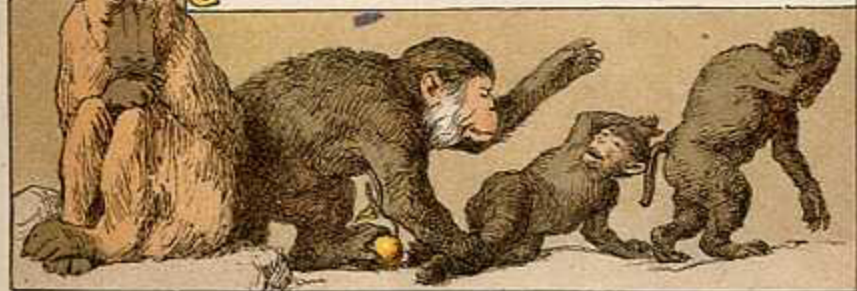
Der er Saameget, Lise skal lære,
Og deriblandt er der Ting, som er svære;
Det kan man ikke strax falde paa,
At Strømpen har baade en Hæl og en Taa.
Men kan vi nu bare faae den paa Gled.
Saa findes vel siden den rigtige Led.

Skjøndt Lise kun slaer sin Dukke nødig,
Er Strenghed dog ikke helt overflødig.
Der er Andet, hvori en lille Pige
Kan være uartig, end ved at skrige,
Og ikke at høre strax er et Træk
Hos Dukker, som nok kan fortjene Smæk.

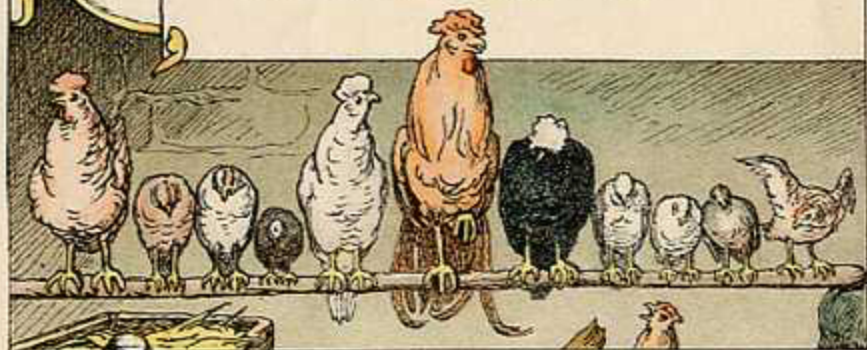
Enhver, baade Store og Smaa som Lise,
Kan, naar de er sultne, nok lide at spise;
Men Lise veed ogsaa at holde op,
Før hun er for mæt til at røre sin Krop.
De to dernede faer sletikke leget:
Det seer man strax, de har spist formeget.

Der sidder Lise, imens hun drikker
Sin Mælk, allerede ved Bordet og nikker.
At man bli'er søvnig, er ikke sært,
Men at tilstaae det, — ja, det veed vi, er svært.
Smaapiger kan godt være Sagen bekjendt:
Sov vel, lille Lise! Dagen er endt.

Sov vel, lille Lise! Alt Drømmene svinger
Sig om hendes Hoved som Smaabørn med Vinger:
Og alt hendes Legetoi, som er lagt hen,
Gjør de hende helt og bedre igjen.
Hun smiler derved, mens de synge en Vise:
„Sov vel, og bliv artig og stor, lille Lise!“

